

Ca-Nostra

ANY SETÉ.—NÚM. 296 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 31 DE JANER 1914 ***

LA VERDADERA BASE

El hombre progresivo ama naturalmente las empresas difíciles, es decir, las que exigen de un modo especial habilidad, inventiva, ingenio. Mira su vida como un gimnasio en el que la experiencia le ofrece una serie de lecciones interesantes y útiles. Más tarde cada vez más solícito en aceptar nuevas responsabilidades, en ejecutar trabajos extraños é imprevistos, en perfeccionar incesantemente su labor.

El hombre estacionario—¡infeliz!—nunca posee tanta habilidad natural como el primero, pero tiene ideas erróneas acerca del trabajo. Unas veces se fatiga rudamente siguiendo un camino falso que él toma por verdadero; otras, y esto es lo más frecuente, se fatiga porque no aplica toda su actividad á la obra que trae entre manos; y para el hombre estacionario el trabajo es un campo de experiencia y estudio, sino una especie de castigo que es preciso eludir en lo posible. No le importa que el progreso humano reclame su cooperación eficaz, busca sólo comodidad y el beneficio inmediatos; en este modo se priva de la gran remuneración asignada á los que cumplen con la ley del trabajo progresivo, desconoce la secreta é íntima alegría que engendra una vida gastada en pro del género humano.

Si conocéis alguno á quien puedan aplicarse las observaciones precedentes, alguno que no se avergüence de proclamar su aversión al trabajo; propónedme los dos tipos que acabo de bosquejar. Una sencilla ojeada á las verdaderas relaciones existentes entre el operario y su labor, tal vez le haga comprender sus deberes de miembro del linaje humano, y depare á éste un nuevo campeón del progreso.

LA FONT

*Recó tranquil, recó guarrit de molsa,
recó dels arbres vells, mitx desmayats,
la font que hi neix té una naxensa dolça,
no té'l dolor dels naxements forsats.*

*Brolla gentil y alegrement devalla;
la filla de la neu may defalleix;
meytat cansó y altra meytat rialla,
es una vida en flor que resplandeix.*

*Jo quan baxo dels cims a l' hora santa,
cerco'l recó tranquil, la font que canta
el misteri sagrat del fil de glas,*

*y la veig d'un tros lluny que ja m'espera,
com una dona fresca i riallera
portant el canti plè sota del bras.*

PLOU Y FA SOL

*Plou y fa sol, les bruxes se pentinen...
Obro'l portal y surto al meu jardí.
A dalt del cirerers ja s'hi endevinen
les vermellors del fruit quem de cullí'.*

*---Plou y fa sol!...---diu tot alsant la testa
el meu infant més xich.--Plou y fa sol!--
Y passa un núvol blanc vestit de festa,
y passa un núvol fosc vestit de dol.*

*Y cel amunt, la lluyta's descapdella,
y la pluja y el sol cauen en raig,
y el meu infant repren la cansó bella,
la cansó d'or, dels dematins de Maig.*

*Cansó feta de llum y d'aygua clara,
alegra com el fruits qu'hem de cullí'!
Cansó meytat d'infant, meytat de mare,
fésme dansar les bruxes pel jardí!*

J. M. Guasch.

Ses tres branques verdes

(TRADUCCIÓ)

Hei havia una vegada un ermità que vivia dins un bosc, al peu de una altívola montanya; passava el temps resant i fent bones obres; cada dia horabaixa duia, per penitència, d'abaix fins a dalt sa muntanya, dues gèrres grans plenes d'aigo per dà beure an ets animals i regà ses plantes, perquè an aquelles altures hei reinava un aire tant fort que tot heu secava, i ets aucelletts que passaven per aquell desert cercaven en va una goteta d'aigo per apaga sa seua set.

Un dia l'Angel del Senyó comparagué a s'ermità per recompensar-li la seua pietat, i quant fong arribat a sa seua coveta, l'Angel, per ordre del Senyó, li donà menjà, i així el sustentà, com aquell penitent qu'era alimentat per còrps, per ordre del Altíssim.

D'aquesta manera s'ermità arribá a una edat molt avançada, i per tot s'havía escampada sa fama de sa seua santedat; però un día vé de lluny a un pòbre malanat que'l duien an es *patibulo*, i s'atreví a dí:

—¡Ara vas a pagá ses qu'has fetes!

S'horabaixa, quan pujà s'aigo a sa muntanya, no li comparagué l'Angel com acostumava, ni li dugué menjá. Plè de pò examinà excruciosament sa seua consciència, pensant en lo qu'havía pogut ofendre a Deu, i no heu degué descobrir. Postrat en terra sense menjar rês, resava dia y nit.

Un dia que estava plorant a llágrima viva, sentí un aucellet que cantava amb veu tan melodiosa, que no pogué menos de dir-li:

—¡Ai, aucellet, que content cantes! El Senyó no deu está enfadat de tú! ¡Ai, si'm poguesses dí amb que l'he jo ofès, faria penitència i tornaries s'alegría an es meu cor.

—Has comèsa una mala acció (s'ausellet li contestà condemnant a un pobre pecadó que'l duien a matá; per això el Senyó está enfadat de tu, puis sòls a Ell li correspòn jutjar-mos. No obstant, si fás penitència i t'arrepenteixes des teu pecat, te perdonarà.

S'ermità llavò vé al Angel del Senyó davant ell amb una branca seca en sa mà, el qual li digué aquestes paraules:

—Duràs aquesta vara seca fins que brotin d'ella tres branques verdes, i cada vespre la col·locarás devall es teu cap, perquè te servesca de coixí. Menjaràs es pà captat de porta en porta, i no dormiràs més qu'una nit dins una mateixa casa. Tal es sa penitència que te imposa el Senyó. Es dia que d'aquesta vara brotin ses tres branques verdes, serà que Deu t'haurà perdonat.

S'ermità prengué sa vara i començà a caminar p'el mon qu'ell havia tant de temps que tenia olvidat. No vivia més que de ses almoines que li daven a ses portes, però succehia que moltes vegades no feien cas de ses seues súpliques, i més d'una porta no s'obria per donà pas a sa caritat; i d'aquest modo pasava dies sensès sense tastà ni una miqueta de pà.

Un dia d'aquells que no havia menjat rês, ni l'havian volgut deixá passá sa nit a un reconet d'una establa, s'en anà caminant, caminant per dins un bosc, i trobá una còva. Hei entrà; i veient una veïeta, li digué:

—Bona dona: deixau-me passá aquesta santa nit dins sa vostra casa.

—¡Ah, no! (li contestà sa veïa), jo no m'ni atreviria. Tenc tres fills que son l'alres, i si vos veien aquí quant vendrán mos materien a tots dos.

Deixau-me entrá per amor de Deu; no mos dirèn rês: no mos matarán.

Aquella veïeta tengué compasió i el deixá entrá, i se'n aná a jaure a un reconet amb sa vara devall es cap. Sa veïa li demanà perquè

dormia d'aquella manera; i ell li contestà que complia una penitència, per la qual tenia qu'essé es seu coixí aquella branca sèca.

—¡Ai (esclamà plorant aquella veïeta) si Deu castiga així una simple paraula, ¿que serà de nos fills quant comparesquen el dia del Judici, davant d'Ell?

Tocà mitja nit i arribaren es tres lladres, fent molt de renou. Encengueren una gran foguetera de mòdo que tota sa còva quedà il·luminada, i d'aquesta manera no se torbaren a veure el pobre ermitanet ajagut an es recó. Tots furiosos preguntaren a se mare:

—¿Qui es aquest homo? ¿No vos tenim dit que no volèm qu'entri ningú dins aquesta còva?

—Deixau-lo està; es un pobre pecadó que fa penitència des seus pecats, (contestà sa mare.)

—¿I qu'has fet? (preguntaren a s'ermità aquells tres bandolers). Vamos, conta-mós es téus pecats.

Aquell pòbre s'aixecà, i los contà com per havé ofés a Deu, solament amb una paraula, havia tengut qu'espia sa seua falta amb tanta penitència.

Es lladres se conngueren tant i de tal mòdo, amb aquesta història, que s'horrorisaren pensant amb sa seua vida passada; tornaren en si, i, arrepenitits, prometeren a Deu amb una gran contrició de còr, mudà de vida, començant a fé penitència amb una sincera resignació.

S'ermità, després d'havé convertits aquells tres pecadors, s'en tornà a jaure a nes recó. L'endemà dematí el trobaren mort, i sa vara seca que tenia devall es cap, havien brotat tres branques verdes; perque el Senyó ja l'havia perdonat.

MARCELINA MORAGUES.

Cultura Popular

LA CONJELACIÓ DE LA LLET

«L'Indústria llatière» dona compt: de nous experiments que s'han fet a França per a lograr la congelació de la llet, a l'objecte de facilitar el seu transport i conservació, quant té que ésser enviada desde llargues distancies.

La llet congelada conserva, segons sembla, totes les seves qualitats, durant tres setmanes, sense sofrir disgregació ni desnaturalització. Per a servir-se d'elia, basta posar la cantitat que's vulgui en un pot i col·locar aquest aprop del foc.

Fa molts anys que a Alemanya i Anglaterra, se preparen ampoules de llet completament congelada. La llet despatxada aixís, en ampoules congelades, té molta acceptació en els òs paissos esmentats, per quant conserva sa puresa i sa frescor, des del moment que ha sigut embotellada, fins varis dies després, quan se la manté en lloc fresc, i indefinidament, quant es guarda en geladora.

Sembla que la congelació de la llet en ampoules no val grans gastos per part dels productors; el preu líquit sois podria augmentar en molt petita proporció.

APUNTALANT UN ARBRE

Els pegats de ciment i maons que fa uns

quans anys es varen posar alguns vells plàntans de Barcelona, rès signifiquen al costat de lo que s'ha fet al poble de Hohenkühnscorf (Alemanya) amb un til que té un centenar d'anys.

Té una circumferència, segons llegim, de 8'60 metres i estava tot buit de dins, per lo qual es va decidir, a fi de que no caigués, aguantar-lo amb obres de fàbrica.

Han cabut dins el buit de la soca, 2.600 maons, dues carretades de calç, tres de pedra i tres de greda. Sembla increïble, però el corpulent arbre encara admès més ingredients, o sia en els buits que s'havien format a les branques, aon s'hi han col·locat 2.300 kilos de ciment armat.

Tant enfarfec sembla que prova al til, perque s'ha rejuenit, desentrotllant-se plaentment.

LES GALLINES QUE'S MENJEN ELS OUS

Es devegades un desespero de les medones, el qui hagi gallines que's mengin els ous.

Originariament prové això de que a les gallines els falta materia a propòsit per a la formació de la closca de l'ou i se la cerquen menjant-se la mateixa closca; després lo que era necessitat devé vici, enllemenant-se amb el rovell.

Si una gallina contreu tal vici, se corre el perill de que se encomani a les demés del galliner, per lo qual es qüestió de prevenir-se contra la plaga, millor que intentar corregir-la, cosa que es bastant difícil.

¿Què s'ha de fer, idò? El mal vé de que a les gallines els falta en sos aliments materia animal, com cues, carns, despulles d'escorxidors, etc., i, per lo tant, o se'ls han d'administrar tals substancies, o posals'hi al galliner cendre de mina, guixos, closques d'ostres, etc., que'ls ajudaran a formar la closca de l'ou.

També va bé escarmentar a les gallines de la manera següent: s'agafa un ou, fent-hi un foradet a cada punta i bufant per a buidar-lo i un cop buit se tapa un dels forats amb un troç de paper engomat, omplint-lo per l'altre amb mostassa i tapant-lo també; allavors, de nit, es posa l'ou a la niera i quan va la gallina viciosa per amenzar-se'l, al trobar el mal gust de la mostassa, no le ganes de tornar-hi.

Per a defensar-se contra les conseqüències de tal vici, s'han ideat uns nerals amb trampa, de manera que al moment que la gallina acaba de pòndre, rodola l'ou avall, escapant-se de poder ser picat per la gallina.

Si no's vol passar tant mal de cap, no hi hà més que fer caldo de la gallina viciosa o dur-la al primer mercat que hi hagi endossant-la al primer descuidat que li mercadegi, lo qual saben hé prou algunes mestresses que dona bon resultat.

La "Lliga d'Amics de l'Art.,

I EL TORRENT DE SOLLER

Aquesta entitat ha dirigit alltre. Ajuntament de Sóller la demanda que a continuació

insertam.

«Illtre. Sr.—Els qui suscriuen, en nom propi i en representació de la "Lliga d'Amics de l'Art., tenen l'honor de manifestarvos el greu sentiment que los causaria la desaparició de la part no cuberta encara del torrent de Sóller.

Aquets entusiastes de les belleses de Mallorca, que tant profusament atresora lo vall de Sóller, i ab ells tota la gent mallorquina dotada de sensibilitat artística, vos preguen, ab la segura esperança de veure's atesos per qui com vos estima els encants d'aquest poble privilegiat per la naturalesa, que li sia conservada aquesta graciosa meravella del torrent qui l'atravesa i qui es l'ànima de son paisatge i el mes essencial i vivent dels seus atractius.

Deu vos guardi mols d'anys.

Ciutat de Mallorca 28 gener de 1914.

Francesc Roselló, Joaquin Pasqual, Francesc Salvá, Joseph Ramis de Ayreflor, Antoni Gelabert, Jaume d'Olesa, Bartomeu Ferrà, Damià Vidal Burdils, Antoni M.ª Alcover Pre. Rafael Isasi, Juan Capó, Joseph Miralles Pre., Juan Antoni Fuster, Joan Sureda y Bimet, Jeroni Amengual Oliver, Joan Garcia Moreno, Miquel Sarmiento, Bartomeu Fortesa, Miquel Costa Pre., Pere Antoni Sanxo, Jaume Plines, Bartomeu Fons, Francesc Villalonga, Maria Antonia Salvá, Benet Pons Fàbregues, Coloma Rosselló de Sans, Llorens Riber Pre., Bartomeu Amengual, Elviro Sans de Rigalt, Miguel Ferrà, Fèlix Escalas, Salvador Galmés Pre., Miguel S. Oliver, El Baron de Pinopar, Miguel Sureda Blanes, Llorens Cerdà, Joan Bauzá, Gabriel Capó, Vicens Furió, Joan Pizà, Estanislao Aguiló, Lluís Martí, Fausto Morell, Antoni Pol, Campos de Loma. Pedro Cáffaro, Pedro Ferrer y Gibert,...

Argumento materialista contra la existencia del alma

No hace mucho tiempo que un médico materialista quiso sustentar contra un famoso predicador la doctrina de la no existencia del alma, con cuyo objeto le hizo estas preguntas:

—¿Habéis visto alguna vez un alma?—No.
—¿Habéis oído un alma?—No.
—¿Habéis oído un alma?—No.
—¿Habéis gustado un alma?—No.
—¿Habéis sentido un alma?—Sí, á Dios gracias—dijo el Padre.

—Pues bien—prosiguió el médico,—aquí tenemos cuatro sentidos contra uno, en prueba de que no hay alma.

Entonces el predicador le replicó estas otras preguntas:

—Supuesto que sois doctor en medicina, decidme:
—¿Habéis visto un dolor alguna vez?—No.

—¿Habéis oído un dolor?—No.
—¿Habéis gustado un dolor?—No.
—¿Habéis sentido un dolor?—Sí.
—Entonces—continuó el Padre,—aquí tenemos cuatro sentidos contra uno, que evidencian que no hay dolor, y sin embargo, vos sabéis que existe el dolor.

Ajuntament

Sessió del 30 de Janer

Presidència: D. Pere Balle. Assistència: els Srs. Alzina, Llabrés, Fiol, Reu, Pujol, Auer, Ferrer, Beltrán i Truyol.

S'aprova l'acte de la sessió anterior.

S'acorda pagar una dida a una dona pobre per espai de tres mesos.

S'acorda donar permís, per fer una carena,

an Antoni Planas a sa casa del carré del Sol;

an En Sebastià Bibiloni per fer-ne un'altra

al carré dels Passatgers.

El Sr. Balle axeca la sessió.

Noves d'Inca

CONFERENCIA—Dilluns, a les 8 del vespre, festivitat de la Candelaria, an el Circulo d'Obrers Catòlics donarà una conferencia el notable publicista i orador catòlic D. Ricart Alienza, de Navarra, que uns quants joves Jaumistas d'aquesta Ciutat, fan venir per fer propaganda dels seus ideals tradiciona-
listas.

EXERCISIS ESPIRITUALS—Durant aqueixa setmana el P. Jaume Roselló dels SS. CC. ha donat a la Iglesia de San Domingo uns exercisissis espiri-
tuals a les filles de Maria d'aqueixa Ciutat. Ha fet tres plàtiques diàries: el matí, a les deu i a les 7 del vespre, estant aquella iglesia plena fins a vessar, ve-
gent-se no poques persones privades de poder penetrar a la iglesia tanta era la aglomeració de gent.

El Pare Jaume, com sempre, amb lo seu zel apostòlic i paraula penetrant, ha lograt entusiasmar la gent i fer esclatar un moviment religiós qu'és estat tota la setmana la nota palpitant de les converses de la societat inquera.

Demà, conclusió dels exercisissis, ehi haurà a la Parroquia, la festa dels Patrons de la Congregació de les filles de Maria, San Ignaci, San Lluís i Santa Teresa de Jesús.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

Bessó	a	155'00	al quinta.
Blat	a	19'50	la cortera.
Alfalfa	a	20'50	id.
Sivada	a	09'50	id.
Al. forastera	a	09'00	id.
Ordi	a	11'00	id.
Al. foraster	a	10'50	id.
Faves pera cuinar	a	25'00	id.
Al. ordinarias	a	19'50	id.
Al. per bestia	a	19'00	id.
Blat de les Indies	a	15'00	id.
Alfals	a	00'00	id.
Monjetes de confit	a	37'00	id.
Al. Blanques	a	40'00	id.

Siurons	a	00'00	id.
Porcs grassos	de	14 a 15	l'arrova
Garroves	a	00'00	
Safrá	a	3'00	s'unsá.

D. SEBASTIA AMENGUAL

DE HARO

Dia 20, a la ciutat de Palma, morí D. Sebastià Amengual, Metge de Costitx i pare de nostro estimat amic i col·laborador D. Sebastià Amengual i Vallespir.

Era natural de Palma; pero poc temps d'haver acabada sa carrera s'establí a Costitx, on ha passat la seua llarga vida reblida de bones obres i bons exemples. Com a metge, an el seu temps, era considerat com uns dels millors de Mallorca, i per ell, el poblet de Costitx era visitat per moltes families de tots els pobles que acudien a posar sos malalts baix el seu tractament.

De Inca ehi anava molta clienterla.

No era menys acceptable com a ciutadà i com a fervent catòlic. Va esser moltíssim d'anys batle de Costitx i degut a la seua direcció i ascendent que tenia demunt el poble, com a persona principal, encarara no hi ha entrat la política menuda que ha fet desgraciats a tants de pobles, en tot esser Costitx un poble petit. Era gran protector de la Iglesia i favoria totes les bones iniciatives, essent sempre un amic de CA-NOSTRA. No estrany, doncs, que'l poble de Costitx l'haja plorat com a un bon pare i protector.

Acompanyam en lo seu dol i sentiment a l'amic D. Sebastià Amengual, Metge forense d'aqueixa Ciutat i demás familia, per la pèrdua de son bon pare, mentres adreçam oracions al Totpoderós per l'etern descans del ànima del qui en vida fonc un fervent catòlic perque aviat vaja a rebre el premi de les seues virtuts si no gaudeix ja de la visió beatífica.

D. CELESTI FERRER I FONT

Per tractarse d'un antic amic, que ha mort dia 17 d'aqueix mes a Santiago i que se guanyà moltes simpaties i amistats la quinzena d'anys que convisqué entre nosaltres, regentant la quefutura del Registre de la Propiedad, copiám del "Diario de Galicia," la següent nota biogràfica.

«Descendiente de una de las más distinguidas familias de Oviedo, era D. Celestino Ferrer fervoroso católico e intachable caballero, cuyas revelantes condiciones de cultura y afabilidad le grangearon siempre la estima de cuantos se honraban con su trato.

Notable juriconsulto ejerció brillantemente en su juventud la abogacia en la capital asturiana.

Ingresó después en la carrera judicial en la que permaneció pocos años.

Más tarde fué nombrado Registrador de la propiedad, habiendo desempeñado en esta región los registros de Carballo y de Santiago, en donde permaneció algún tiempo, pasando después a otros de mayor importancia, llegando a alcanzar el primer número de escalafón de Cuerpo a que pertenecía.

Las disposiciones que regulan el servicio activo de los funcionarios del Estado, le obligaron a

cesar en una vida de constante estudio y laboriosidad.

Al consignar a les columnes de CA-NOSTRA tant dolorosa pèrdua, donam a s'amable familia nostro afectuós condol, particularment a sos fills D. Miquel Ferrer, director del "Diario de Galicia," D. Celestí i D. Eduard, suplicand al meteix temps al Altísim, doni el descans etern a la mansió dels justs a l'ànima del plorat difunt.

LLIBRERÍA Carré de la Muntà número 5.—Inca.

Dezzeres Obres Rebutades

Lo que debe saber todo Consejal—Manual Práctico del Consejal—Contiene, debidamente clasificadas y ordenadas, todas las materias cuestiones que deben intervertir los Concejales, Alcaldes, Tenientes de Alcalde y Regidores Síndicos por Fernando Sans y Buigas y José María Tallada.—4'50 pesetes en tela.

Manual de Legislación electoral—Comprende toda la Legislación relativa a elecciones de Diputados a Cortes, Diputados Provinciales, consejales, Cabildos insulares de Canarias y Senadores:

Comprende asimismo el procedimiento a seguir para la rectificación del censo electoral y reclamaciones que cabe interponer contra la proclamación de candidatos, por D. Fernando Sans y Buigas.—2'50 ptas. en tela.

Compendio de Legislación Municipal—Ley Municipal de 2 Octubre de 1877. Comentada en sus artículos, anotada con la jurisprudencia del Tribunal Supremo y concordada con el R. D. del 15 de Noviembre de 1909 y demás disposiciones con ellas relacionados por D. Fernando Sans y Buigas—5 pesetas en tela.

IBERICA

Muy interesante y ameno resulta el 4.º número de la Revista semanal de vulgarización científica IBERICA, que con tanto éxito viene publicando el Observatorio del Ebro.

Reproducen en la portada una curiosa fotografía del célebre explorador Shackleton y dedica en la crónica en una extensa nota a las expediciones polares, ilustrada con atractivos grabados; otra, con dos grabados, sobre la erupción volcánica que acaba de ocasionar desastres y numerosas víctimas en el Japón, y finalmente, diversas noticias de actualidad.

Figuran como artículos de fondo, un notable trabajo de vulgarización sobre la Balística y sus aplicaciones prácticas, por el general D. Joaquín de la Llave, y otro, titulado *A través del microscopio. La célula*, en que el director del laboratorio biológico del

Ebro, P. Jaime Pujiula, expone las maravillas de la célula, donde en última instancia parece refugiarse la vida y esconder sus misterios.

Completa tan escogido número, la sección bibliográfica, i un gráfico muy bien presentado, de las temperaturas extremas y lluvia en España durante el mes de Diciembre último.

La suscripción, verdaderamente económica, se admiten por medio de esta Administración o escribiendo directamente al Observatorio del Ebro, Tortosa (España), y se encuentran números sueltos en librerías, kioscos y demás puntos de venta.

EN HONOR DE LA VIRGEN DEL PILAR

Entre los muchos medios ideados para la propaganda merece especial mención el últimamente emprendido por *Anales del Pilar*. Esta revista va á regalar 210 hermosas estatuas, primorosamente construidas, propias para el culto en iglesias, conventos, colegios, escuelas y casas particulares. El procedimiento para la distribución consiste en un sorteo *sin ganancia* entre cuantos contribuyan, con 1 pta. al menos, á infragar el coste de las

imágenes. Como quiera que el reparto va á tener lugar muy pronto es preciso que to los que deseen participaciones las pidan inmediatamente á D. José María Azara, Apartado 59, Zaragoza, quien facilita prospectos detallados; y, cuando puede ser utilizado, regala un cartel, en colores muy artístico, del que hemos recibido un ejemplar.

Que pronto haya en cada iglesia y en cada casa cristiana un altar dedicado á Nra. Sra. del Pilar: he ahí el alcance de este grandioso plan. Camino de lograrlo lleva el señor Azara y es de esperar que le ayuden todos los devotos de la Virgen espanyola por exelencia.

Guía diocesana ilustrada de Madrid y los pueblos de su provincia

La que para este año 1914 ha publicado D. Luis Béjar, Director del *Boletín Oficial del Obispado* y Rector de Calatravos, contiene fotograbados de los monumentos y edificios principales de Madrid, y dos magníficos planos en colores: el de la capital, unico publicado hasta el presente, con la demarcación de la feligresía de cada Parroquia, y el de la provincia de Madrid, con todos y cada uno de los pueblos, líneas férreas, carreteras ú tímamente construidas, caminos vecinales,

etc., etc.

El texto, de más de 500 páginas, divididas en quince secciones, contiene: Calendario, santoral, oficio, misa, rito, ayunos y abstinencias de 1914.—Servicios municipales, sus clases, oficinas, edificios.—Correos, teléfonos, telegrafía sin hilos, servicio trasatlántico Marconi, tarifas, horas, etc.—Ferrocarriles ordinarios (salida, llegada).—Oficinas, embajadas, consulados, ministerios, Compañías, Bibliotecas, Museos, días y horas de visitarlos.—Estadísticas muy completas, descripciones, reseñas, monumentos, lugares mas pintorescos, noticias de joyas arquitectónicas, pictóricas, de orfebrería, etc.—Modo de hacer el viaje á cada uno de los pueblos de la provincia.—Recepción completa de Colegios, Asilos, Casas-Cunas, Hospitales, Establecimientos de Corrección, Casas de Maternidad, Hospicios, Albergues, Patronatos, Roperos, Centros de Beneficencia pública y particular, números de plazas, etc., etc.—Resumen alfabético de documentos y disposiciones de Autoridades civiles, eclesiásticas y militares, y otros muchos datos de utilidad para todos.

Se vende en las principales librerías de Madrid y en la Secretaría de Cámara del Obispado.

Precio: 2,50 pesetas.—Los pedidos de fuera deberán aumentar 0,25 pesetas para franqueo.

Pedir prospectos con el índice completo de obra tan útil é interesante.

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES GRANDES ALMACENES SAN JOSÉ

DE
Ignacio Figuerola

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11.—Esquina Borne, 118.—PALMA

Sucursales

JAIMÉ II, 50 y 61 esquina VICENTE MUT.
BINISALEM calle TRUCH.
LA PUEBLA calle MAYOR, 58.
INCA, PLAZA DE LA IGLESIA, PALMER.

SASTRERÍA, CAMISERÍA, CONFECCIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercería—Sedería—Lanería—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS ■■ PRECIO FIJO

Enquadrernacions

■■ En nostros tallers en feim de fortes i ben hermoses ■■
PRONTITUT I ECONOMÍA

Carré de la Murta, 5.—INCA.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 a 10 Y MILAGRO 1 a 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería Confección de blanco, Géneros de punto, Estauaría Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

De Temporada

Dietaris per l'any 1914 que contenen es guies de Madrit, Barcelona, Valencia, Sevilla y Palma de Mallorca.

Almanac Bailly Baillere per a 1914.

Blocs del cor de Jesús, de Sant Antoni de Padua, Religiosos y Comuns.

Plaques per dist biocs tan hermoses que un no sab quin triar.

Aguinaldos per felicitar per les festes de Nadal, ab lo texte imprés qu'es vulga.

Llibres Retxats de tota la modelació, ab enquadrernacio forta i econòmica.

CARRÉ DE LA MURTA 5, INCA

TALLER DE CAPSERIA

de Bartomeu Tomás

S'en treballen aviat i econòmiques de tota classe: per Sabatería, Capellería, Sastrería, etc.—C. Trinquete 14.

Plantel

DE ALMENDROS Y ALBARICOQUEROS
CLASE SUPERIOR

Se venden a Inca calle de la Estrella N.º 18 y Calle de Muntanera N.º 35.